

РЕШЕНИЕ

№ 8033

гр. София, 17.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 18.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **5734** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.50, ал.1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО).

Образувано е по жалба на адв. Й. Г. П., като пълномощник на [фирма] - в несъстоятелност, с ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №50/13.02.2013г. на председателя на Патентното ведомство. С процесния административен акт, на основание чл.46, ал.5 ЗМГО, е ОТМЕНЕНА регистрацията на марка рег. №19872 U., считано от 14.08.2007г. Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваното Решение, като постановено в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Твърди, че с Решение от 21.02.2011г. на Апелативен съд П. дружеството е било обявено в несъстоятелност и от тази дата е прекратена официално търговската дейност на предприятието. Счита, че това обстоятелство се явява основателна причина по смисъла на чл.19, ал.1 ЗМГО, [фирма] да преустанови използването на процесната марка. Поддържа, че обективната невъзможност за използване на марката е настъпила още на 30.12.2009г. – началната дата на неплатежоспособност на търговеца, определена от съда. Прави искане за отмяна на Решение №50/13.02.2013г. на председателя на Патентното ведомство. Не претендира за разноски.

Ответникът - председател на ПАТЕНТНО ВЕДОМСТВО на РБългария (ПВ), оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя А. Я., оспорва жалбата, и чрез процесуалния си представител моли съда да я остави без уважение. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят [фирма] е притежател на марка с рег. №19872 „U.“, словна, с приоритет от 20.03.1992г. за стоки от клас 3 на Международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки (МКСУ) – „парфюмерия, козметика, паста за зъби“, със срок на закрила до 20.03.2022г. За установяване на това обстоятелство по делото са приети Свидетелство за регистрация на търговска марка №19872 от 05.02.1993г., Библиографска справка, Искане за подновяване на регистрацията на марка с вх. №63286/19.03.2012г. и Уведомление за подновяване на регистрацията на марка с рег. №19872.

Административното производство е започнало по Искане на заинтересованата страна [фирма] с рег. №69-00-199/ 14.08.2012г. за отмяна на регистрацията на марка рег. №19872 U.. Като основание за искането е посочено, че повече от пет години марката не е била реално използвана на територията на РБългария във връзка със стоките за които е регистрирана.

Искането за отмяна на регистрацията на процесната марка е било редовно съобщено на жалбоподателя на 21.09.2012г. чрез Уведомление, получено от представителя по индустриална собственост адв. П., удостоверено с подписа му върху Протокол за съобщаване, връчване и получаване. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства в указания тримесечен срок жалбоподателят да е направил възражения срещу искането за отмяна на регистрацията и съответно да е ангажирал доказателства за използване на марката за период от 5 години преди датата на искането.

Въз основа на събраните в административното производство доказателства и на основание чл.42, ал.3 ЗМГО, състав от отдел „Спорове“ на ПВ изразява мотивирано Становище, че са налице предпоставките на чл.25, ал.1, т.1 ЗМГО за отмяна на регистрацията на марка с рег. №19872, считано от 14.08.2007г. В съответствие с това становище и на основание чл.46, ал.5 ЗМГО председателят на ПВ постановява оспорвания административен акт - Решение №50/13.02.2013г.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.50, ал.1 ЗМГО. Подадена е от активно легитимирано лице – адресат на акта, в преклузивния тримесечен срок за оспорване, установен в чл.50, ал.1 ЗМГО.

Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Решение №50/13.02.2013г./ 05.12.2007г. е постановено от компетентен административен орган, съгласно чл.46 ЗМГО.

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, установени в

чл.42 – чл.46 ЗМГО.

Настоящият състав приема, че оспорваното Решение е съответно на материалноправните норми и на целта на закона.

Съгласно приложимата разпоредба на чл.25, ал.1, т.1 ЗМГО регистрацията на марка може да бъде отменена по искане на всяко лице, когато в срок от пет години от датата на регистрацията притежателят не е започнал реално да я използва на територията на РБългария във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, или използването е било преустановено за непрекъснат период от пет години. Определение на понятието „реално използване” е дадено в чл.13, ал.2 и чл.19, ал.2 ЗМГО и това е: 1) използване в търговската дейност чрез поставяне на знака върху стоките или върху техните опаковки; 2) предлагане на стоки с този знак за продажба или пускането им на пазара, или съхраняването им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак; 3) внос или износ на стоки с този знак; 4) използването на знака в търговски книжа и в реклами; 5) използване на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който марката е била регистрирана; 6) поставяне на марката върху стоките или върху тяхната опаковка в Република Б., независимо от това че са предназначени само за износ. С разпоредбата на ал.3 на чл.19 е установено, че използването на марката със съгласието на притежателя ѝ се счита за използване от самия него.

От анализа на цитираните норми следва извод, че в производството по отмяна, на основание чл.25, ал.1, т.1 ЗМГО, в тежест на притежателя на марката е да установи по безспорен начин нейното използване, съгласно чл.19, ал.2 във вр. с чл.13, ал.2 ЗМГО за стоките и/ или услугите, за които е регистрирана. Такова доказване жалбоподателят не е провел както в административното, така и в съдебното производство, поради което и законосъобразен е изводът на административния орган, че притежателят на процесната марка не я е използвал реално във вида в който е регистрирана или във вид който не се различава съществено от него, във връзка със стоките „парфюмерия, козметика, паста за зъби” от клас 3 МКСУ, повече от пет години от датата на искането за отмяна (или най-късно от 14.08.2007г.).

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че неизползването на процесната марка е обективно обосновано с обявяване на търговеца в несъстоятелност, включително от определяне на началната дата на неплатежоспособност – 31.12.2009г. По аргумент от чл.19, ал.3 ЗМГО настоящият състав обосновава извод, че обявяването на търговеца в несъстоятелност не представлява „основателна причина” за неизползване по смисъла на ал.1 ЗМГО, тъй като няма пречка марката да бъде използвана от трето лице със съгласие на притежателя ѝ. Извън горното и за пълнота на мотивите следва да се отбележи и обстоятелството, че жалбоподателят не твърди и не ангажира доказателства процесната марка да е била използвана по начините, установени в чл.13, ал.2 и чл.19, ал.2 ЗМГО в рамките на релевантния период от 14.08.2007г. до 14.08.2012г. и преди началната дата на неплатежоспособността – 31.12.2009г. Следователно неоснователен е доводът, че единствена причина за неизползване на марка U. с рег. №19872 е прекратяване на дейността на дружество [фирма] с Решение №84/21.02.2011г. на Апелативен съд П. по гр. дело №592/2010г.

По изложените съображения настоящият решаващ състав приема, че са налице предпоставките на чл.25, ал.1, т.1 ЗМГО за отмяна на регистрацията на процесната марка рег. №19872 U.. Съдът намира, обаче, че отмяната има действие за напред – от

влизане в сила на Решението, а не както е приел административният орган със задна дата от 14.08.2007г. Този извод съдът обосновава по аргумент на чл.25, ал.2 ЗМГО, съгласно която норма разпоредбата на ал.1, т.1 не се прилага, ако притежателят на марката е започнал или възобновил реалното ѝ използване в периода между изтичането на петгодишния срок и подаването на искането за отмяна. Следователно оспорваното Решение е незаконосъобразно, В ЧАСТТА с която процесната марка е отменена, считано от 14.08.2007г. – началната дата от която е започнало броеето на релевантния петгодишен срок в който марката не е била реално използвана.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.4 АПК и чл.8 във вр. чл.7, ал.1, т.4 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответника се дължат разноски в размер на съответно на 75 (седемдесет и пет) лева, съобразно отхвърлената част на жалбата.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] - в несъстоятелност, с ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №50/13.02.2013г. на председателя на Патентното ведомство, с което е ОТМЕНЕНА регистрацията на марка рег. №19872 U..

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №50/13.02.2013г. на председателя на Патентното ведомство, В ЧАСТТА на определената началната дата от която действа отмяната на марка рег. №19872 U. – „считано от 14.08.2007г.”.

ОСЪЖДА [фирма] - в несъстоятелност, с ЕИК[ЕИК], представлявано от синдика, с адрес на управление: 4003 П.

район С., [улица] да заплати на ПАТЕНТНОТО ВЕДОМСТВО, представлявано от председателя, с адрес – 1040 С., [улица], сумата от 75 (седемдесет и пет) лева – разноски по адм. дело №5734/2013г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова